

Predmet: Bytyqi (optuženi Sreten Popović i Miloš Stojanović)

Okružni sud u Beogradu -Veće za ratne zločine

Broj predmeta: K.V. br. 3/2006

Glavni pretres. 8.02.2007.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Vukašina Sperlića

Svedok je u vreme NATO bombardovanja bio načelnik OUP Kladovo. Jednog jutra, pre sedam sati, po dolasku u kancelariju svedok je obavešten iz Dežurne službe da je ispred OUP-a parkiran jedan kamion koji vozi tovar sa Kosova i da treba da ide za Petrovo selo. Imajući u vidu da je bombardovanje u toku svedok se nije interesovao o kakvom se tovaru radi nego je rekao dežurnom da odredi jednog policajca koji će odvesti vozača sa Kosova u Petrovo selo. Posle sat vremena svedok je obavešten da je kamion stigao u Petrovo selo ali da se pokvario. Svedok je poslao Radovana Stevanovića, policajca u penziji, automehaničara, da popravi kamion. Posle mehaničara i svedok je otišao u Petrovo selo. Tamo je zatekao ovaj prizor: „... mehaničar je nešto popravljao, šta je, ne sećam se, ali znam da su tu iskipovali leševi. Kada sam to video, mene kao da je neko udario po glavi“. Svedok je video iskopanu rupu pored same ograde sa severne strane, u koju su istovareni leševi. Dimenzije rupe su bile 4 x 3, dubine 2m. Tu, dok su istovarivani leševi, pored vozača kamiona i mehaničara, svedok je video desetak policajaca u maskirnim uniformama, Video je Đeru (Đerić – zamenik komandanta kampa). O događaju svedok je obavestio pretpostavljenog starešinu, načelnika, pukovnika SUP-a u Negotinu, Časlava Golubovića.

Kada mu je predočeno da je u istrazi rekao da je u sedam sati izjutra, kada je došao na posao, ispred zgrade OUP-a video kamion iz kojeg se osećao smrad, da je u hodniku sreo vozača kamiona koji mu je rekao da nosi tovar sa Kosova, svedok je izjavio da je tačno ono što je rekao na glavnom pretresu a da je u istrazi bio neprecizan kada je govorio kako je saznao za kamion i leševi. Smrad je osetio i leševi je video tek kada je otišao u Petrovo selo.

Saslušanje svedoka Božidara Protića

Svedok je bio zaposlen kao vozač u Upravi za zajedničke poslove MUP-a Srbije. U tom svojstvu je za vreme NATO bombardovanja prevozio leševi sa Kosova u Srbiju. Naređenje za prevoz leševa je dobijao od generala Petra Zekovića, načelnika Uprave za zajedničke poslove. Prvi put je prevozio leševi na početku bombardovanja, kada je iz Dunava kod Kladova isplivala hladnjača sa leševima. On je tada dobio zadatak da pretovari leševi i preveze ih u Batajnicu. Drugi put, polovinom aprila 1999. general Zeković mu je naredio da ode u preduzeće *Gemax* i uzme kamion i s njim ode na Kosovo i da iz sela Janjevo prebaci leševi u policijski objekat u Petrovom Selu. Svedok je to uradio. Sa Kosova je vozio u pratnji MUP-a, sve do Kladova, gde je svratio u policijsku stanicu da proveriti da li ostaje da leševi istovari u Petrovom selu. Tu se sastao sa načelnikom OUP-a Kladovo, Vukašinom Perličem, koji mu je potvrdio da vozi leševi u

Petrovo selo. Kada je stigao do policijskog kampa u Petrovom selu video je pored ograde iskopane dve rupe, dimenzije 3,5 x 3m, dubine 2,5m. Rupe su bile sveže iskopane. Tu su još bili ljudi koji su rupe kopali. On je iskopavao sve leševe u jednu rupu. Svedok ne zna tačno koliko je leševa istovario, da li 17 ili 19. Za vreme istovaranja leševa tu su bili Radomir Đerić i Goran Radosavljević Guri. Ne seća se da li je bio Sreten Popović. Nedelju dana pre kraja bombardovanja svedok je dovezao drugu turu leševa, ovoga puta iz Kosovske Mitrovice. Bilo je oko 50 leševa. Obe rupe su služile za skrivanje leševa: „Smeće se nikada nije tu odlagalo, jer je postojao metalni kontejner za smeće...“ Za smeće koje je prilikom ekshumacije pronađeno na površini rupe sa leševima svedok kaže: „To je kamuflaža smeća, to su bačene čaše, flaše od vode, konzerve od graška i krastavaca“.

Saslušanje svedoka Milenka Arsenijevića

U julu 1999. godine svedok je radio u Upravi policije MUP-a Srbije kao šef Odseka za posebne jedinice. 15. 07. 1999. postavljen je u Upravi policije za načelnika Odeljenja za posebne jedinice i rezervni sastav. Dobio je nalog da obavesti načelnika Odeljenja policije u SUP-u u Prokuplju, Milisava Vučkovića da će doći pripadnici PJP da preuzmu tri lica iz Okružnog zatvora u Prokuplju, koja su izdržala prekršajnu kaznu. To mu je bio jedan od 50 do 60 zadataka koje je dobijao u toku dana. Zbog toga se ne seća ko mu je to naređenje izdao. A naređenje su mogli da mu izdaju Vlastimir Đorđević, načelnik Javne bezbednosti, načelnik Uprave policije Obrad Stevanović i Ljuba Aleksić, zamenik načelnika Uprave policije. 90 posto naređenja je dobijao od Stevanovića i Aleksića. Načelniku Vučkoviću je preneo naređenje tačno onako kako je dobio. O tom slučaju dalje ništa nije znao do 10. 11. 1999. godine, kada je počela priča o likvidaciji trojice braće Bytyqi, koju je on povezo sa naređenjem koje je on u julu 1999. preneo načelniku Vučkoviću.

Saslušanje svedoka Slaviše Dimića

Svedok nema nikakve veze sa prebacivanjem braće Bytyqi iz zatvora u Prokuplju u kamp za obuku pripadnika PJP u Petrovom selu. On je dao izjavu inspektoru MUP-a da je učestvovao u prebacivanju tri lica jer je od njega traženo da kaže da je bio umesto Nikolića, koji je tada bio bolestan. Međutim, svedok je uvideo da je u pitanju ozbiljan slučaj tako da je demantovao da je on bio među trojicom koja su prebacila braću Bytyqi iz Prokuplja u Petrovo selo. Posle toga Aleksandar Nikolić je potvrdio da Dimić nema nikakve veze sa prebacivanjem tri lica u Petrovo selo.

Saslušanje svedoka Dejana Stamenkovića

Neposredno pre početka rata prešao je u PPJ, u Odeljenje diverzantskog voda, gde je Sreten Popović bio komandir. Početkom jula 1999. godine, dok je bio u svojoj kući u selu Brest, u opštini Merošina, pozvao ga je optuženi Sreten Popović da sutradan ide na zadatak u trajanju od jednog dana, da pođe u civilu, da ponese lisice i pištolj a da će ga na autobuskoj stajnici u Merošini čekati kolega Miloš Stojanović. Sutradan je krenuo svojim automobilom *golfom 2*, na stanici u Merošini uzeo Stojanovića, pa su produžili za Prokuplje, gde je kod kasarne u kola ušao njihov kolega Aleksandar Nikolić. Došli su do zgrade SUP-a, otišli kod načelnika, zadržali se

dva, tri minuta, a zatim pošli za jednim policajcem, koji je džipom *pajero* krenuo prema zatvoru. Kada su došli do zatvorske kapije, policajac koji je vozio *pajero* i Miloš Stojanović su ušli u zatvor, noseći sa sobom lisice. Izveli su trojicu muškaraca, vezanih ruku, i stavili su ih na zadnje sedišta džipa. U džipu su bila tri lica, izvedena iz zatvora i vozač, a za njima su išli u *golfu 2* Miloš Stojanović, Aleksandar Nikolić i Dejan Stamenković. Krenuli su iz Prokuplja oko 9:00 sati. Kada su stigli u Petrovo selo, do kampa za obuku policije, u kasnim popodnevним časovima, sačekao ih je Sreten Popović i rekao im da isprazne jednu podrumsku prostoriju ispod piste za postrojavanje. Iz te prostorije su izneli neko oružje i opremu i preneli u susednu prostoriju, a u ispražnjenu su zatvorili dovedenu trojicu. Pored Sretena Popovića, svedok je video policajce Radomira Đerića i Slavišu Dukića, koje je od ranije poznao. Uveče su svedok i Aleksandar Nikolić, sa kuvaricom Danijelom i jednom njenom kolegicom, otišli u Kladovo, gde su se zadržali do posle pola noći. Sutradan ujutro popili su kafu i otišli *golfom 2* za Prokuplje. Svedok je saznao da su tri lica koje je doveo u Petrovo selo ustvari braća Bytyqi kada je štampa počela da piše o tome. U to vreme je pozvan u MUP da da izjavu, i tom prilikom su mu pokazali fotografije braće Bytyqi. Jednog je prepoznao i setio se da su to ona lica koja je doveo u Petrovo selo. U vreme događaja, svedok je znao da su lica koje je doveo u Petrovo selo Albanci.

Saslušanje svedoka Aleksandra Nikolića

Svedok je za vreme NATO bombardovanja bio pripadnik PJP, Kosovski odred. Početkom jula ga je telefonom pozvao optuženi Stojanović i rekao mu da se nađu pred zgradom SUP-a u Prokuplju. U dogovoreno vreme, ispred zgrade SUP-a, našao se sa optuženim Stojanovićem i svedokom Stamenkovićem. U zgradu SUP-a je ušao optuženi Stojanović. Posle izvesnog vremena je izišao i rekao da treba da prebace tri lica koja izlaze iz zatvora u Petrovo selo. Sa njim je bio jedan policajac koji je seo u džip *pajero* i oni su krenuli za njim, prema zatvoru. Iz zatvora su čuvari izveli trojicu ljudi, vozač *pajera* je otvorio zadnja vrata, ta trojica su ušla unutra, *pajero* je krenuo a svedok, optuženi Stojanović i svedok Stamenković su *golfom 2* išli za džipom. Kada su stigli u kamp, između 16:00 i 17:00 časova, na pisti ih je sačekao optuženi Sreten Popović, preuzeo je trojicu i zatvorio u objekat ispod piste, Vozač *pajera* se odmah vratio nazad. Svedok je sa Dejanom Stamenkovićem i kuvaricama uveče otišao u Kladovo, gde su ostali do iza ponoći. Sutradan ujutru, zajedno sa Stamenkovićem i optuženim Stojanovićem napustio je kamp.

U vezi sa razlikama u odnosu na iskaz svedoka Stamenkovića, svedoku je predsednik Veća predočio tri stvari: prvo, da svedok Stamenković tvrdi da su sva trojica ušla kod načelnika SUP-a u Prokuplju, našta je svedok izjavio da se ne seća; drugo, da svedok Stamenković tvrdi da su sva tri lica bila vezana prilikom izvođenja iz zatvora, čega se svedok Nikolić takođe ne seća i treće, da svedok Stamenković tvrdi da su iz prostorije u kampu u Petrovom Selu, gde su smeštena lica iz zatvora, prethodno izneli neke stvari, svedok je ponovo rekao da se ne seća. Ostao je pri tvrdnji da Radomir Đerić ni Miloš Dukić nisu bili u kampu kada su oni doveli tri lica.